

Szirmai Imre dr.: Óceán, Medicina, Budapest, 20115, 126p.a ISBN: 978 963 226 590 2

Kötet: [2016/13](#)

Kis verses enciklopédia – Magyarország 2015.

Szirmai Imre, Óceán. Medicina, 2016.

Szirmai Imre szinte minden verse jó vers.

Pontos, mint azt a költő rövid bevezető sorai maguk is igényként fogalmazzák meg, egzakt, szemléletes, mértéktartó. Nagyon világosan érzi, hogy a versírás kritériuma a transzparencia, hagyományos nevén az őszinteség, a hitelesség. Azt a világot, amelyen a versek végigvezetik az olvasót, igen jól megismerjük. Hogy milyen ez a világ, arról később, arról nem Szirmai tehet, hogy ezt a világot mi is ismerjük és nekünk is ugyanolyan kevés örömet okoz.

A sors pillanatai, a természet, az idő körforgása, az emlékek, a kikorrigálhatatlan múlt, a gyermekkor, a város mind olyan témák, amelyekhez biztos kézzel nyúl és koherens képet alkot.

A líra a végtelen belső hang, talán Bergson mondja, életünk végtelen belső melódiája. Ez a belső hang tisztán szólal meg Szirmai verseiben.

De ha már Rilke nagyváros-vízióját a költő konkrét megszólításával Szirmai átemelte a mai magyar város-nagyváros *homelesseinek* költői keretbe állításakor, a lírai belső hanggal kapcsolatos egyetlen lényeges észrevételünket elmondhatjuk Rilke segítségével. Abban nagyon is igaza van az egyszer már megidézett bevezető soroknak, hogy a vers „az idővel nem mérhető ösztön és az időt megalkotó intellektus ölelkezésének és szétválásának” eredménye. Rilke egy helyen képes (egy prózai szövegében) kissé korrigálni ezt a megállapítást – ott, hogy a vers rengeteg, a soknál is több tapasztalat kikristályosodása, végtelen türelem eredménye. Lehet némi alapunk arra, hogy e végtelen türelem egyik célja az, amit az *Óceán* bevezető sorai így írnak körül: „Néha nagyon nehéz elérni magunkban a versek rejtett régióit.”

A „nagy türelem” Rilkenél és a „rejtett régió” ebben a kötetben talán egy és ugyanaz.

Számunkra a sok jó vers közül elsősorban a „Már akkor...” és a „Koratavasz” lépte át a rejtett régió küszöbét – a magány és a szerelem kivételes intenzitásával. Egyben mind a két vers kivételes vers-ötletnek is mondható. Talán ez sem véletlen: a kivételes vers-ötlet levezet a mélybe, vagy talán fordítva? A mélyben talán gyorsabban támadnak kivételes versötletek?

A létezés belső melódiája gyakran köröz a másik ember, a környezet, a történelem vagy hogy ne titokzatoskodjunk, a jelen magyar társadalmának viselt dolgai körül.

Ebből a szempontból Szirmai Imre versei valóságos, a későbbi emlékezet, sőt, akár a későbbi kutatás számra is jól használható költői dokumentumok. Ez nem is véletlen - a helyzet egzisztenciális tragédiái és egyben (egyelőre?) meghaladhatatlan érthetlensége („mi ez?”, „hogyan kerültünk ide”, „nem volt ebben nekünk is részünk”, „mi lehet a jövő?”) - igazi és egyáltalán nem szokványos lírai témává teszi a kor kritikáját.

A „visszafelé eső előrehaladás”, a „hamisjátékosok zenekari árka”, az „újraromosított városok” leírása akkor sem lenne könnyű feladvány, ha a költővel együtt mi is már előre haladtunk volna a helyzet leírásában, ilyen előrelépések nélkül *a negatív társadalom* kifejezetten démoni is lehet, mert terheit még azok nyakába sem lehet varrni, akiket a versek éppen aktuális támadó indulatokkal közelítenek meg.

S ha már itt tartunk, Szirmai kiválóan jellemez is, találóan ír le emberi magatartásokat, kegyetlen transzparenciája néhol már az irónia és a szatíra szintjénél magasabban indul – távolról egyenesen Swift-re emlékeztet.

Talán rejtőzik még egy analitikus prózaíró is Szirmai Imrében.

Annál is inkább ígéretes lehetne ez az út, mert ma Magyarországon több regős cserkész van, mint író, drámaíró, hangjátékszerző vagy prózaíró.

K.E.

*****

Könyvajánló

A versek világa titokzatos kalandozás térben és időben. Létező világok találkozhatnak nem létező világokkal. Korábban ismeretlen mélységek tárulhatnak fel. A versek írója rejtelmes utazásra hívja az Olvasót. Aki verset ír, belső világát hozhatja nyilvánosságra, s az Olvasó része lehet ennek a birodalomnak, vagy megtalálhatja bennük saját -sokszor ki nem mondott- gondolatait. A versek nagy titkok. Ahogyan a Szerző írja bevezetőjében: „*A vers az idővel nem mérhető ösztön és az időt megalkotó intellektus ölelkezésének és szétválásának reménye.*”

E sorok írója lévén nem irodalmár, nem vállalkozhat a kötet szakmai bemutatására, ismertetésére. De szívesen utazik a neurológia professzorával, az emberi agy kiváló ismerőjével. A titkos utazás egész Európát átszelő, időtlen kalandozás. Sokszor drámaian szomorú, de igaz és szép titkok világa. S az út végén a címadó „mértéktelen és időtlen” Óceán, mely figyelmeztet arra, hogy az idő és a természet viszonya sokkal kiszámíthatatlanabb, mint azt az ember gondolja. Ebben a világban más, ismeretlen dimenziók érvényesek.

A kötetben olvasható versek nemcsak teret és időt átívelő titkok világát mutatják be. Megtalálhatunk bennük sok-sok keresett gondolatot, válaszokat kaphatunk saját kérdéseinkre is. Kimondják azt a kimondhatatlant is, amelytől félve belesüppedünk a mindennapokba, Titkos utakon kalandozva kizökkenhetünk a jelen megszokott hétköznapiaságából.

Szirmai Imre könyvét ajánlom mindenkinek, aki szereti a titkokat, kíváncsi a tértől és időtől független kalandra s szereti a művészeteket. Záró gondolatként Losonczi Ágnes szociológus 1969-ben írt szavaival ajánlom figyelmükbe a könyvet: „*A művészet egyike az emberiség olyan lehetőségeinek, amely segít ébren tartani azt, amiért egyáltalán emberré válni érdemes volt.*”

Izsák Éva

**Bányai Sándor: Útmutató a fogorvosnak való
segédkezésben, Medicina, Budapest, 2016, 60p.
ISBN: 978 963 226 578 0**

Kötet: [2016/13](#)

„E könyv célja, hogy az assistálással foglalkozni akarót az e pályán szükséges alapfogalmakkal megismertesse és megadja azt az alapot, melyen könnyen megérti a munkája közben adandó utasításokat, vagy különleges magyarázatokat. Ennél egyéb, vagy többre könyvem nem vállalkozik.”

„Amely hölgy arra vállalkozik, hogy fogorvos assistens nője legyen, kell, hogy át legyen hatva hivatásának komolyságának tudatától és éreznie kell, hogy ő is részese az orvos működésének: a beteg ember gyógyításának. ..

Az assistensnő feladatai közé tartozik a műszerek rendbentartása, ezek és a gyógykezeléshez szükséges anyagok előkészítése, kézhez nyújtása és segédkezés magában a kezelésben, nemkülönben a paciensekre vonatkozó bejegyzések eszközlése. E teendői közben – ha felületesen végzi azokat – oly hibákat követhet el, melyek egyrészt a kezelés eredményességét, a cliens egészségét és végül az orvos érdekeit is veszélyeztetik.”

Írja előszavában Bányai Sándor szerző 1929-ben.

**szerk.: Falus András: Zene és egészség, Kossúth Kiadó,
Budapest, 2016, 307p.
ISBN: 9789630986304**

Kötet: [2016/13](#)

A tizenhét tanulmányból álló gyűjteményes kötet a zene üzenetéről szól, a zene tanításáról, gyógyerejéről, közösségformáló, tudományos, pedagógiai, művészi, lelki, pszichés, sejtek szintjén működő, zsigeri, kimondhatatlan szempontjairól.

Azt gondolnánk, mindenki tudja, hogy mi a zene, de talán senki sem tudja, vagy mindenki másként, csakis önmaga számára tudja. Ugyanazt halljuk, mindenkinek mégis mást jelentenek a hangok. Belehallgatunk, elcsodálkozunk, megszedít, felkavar, emlékeket ébreszt, megsimogat a dallamnak, a hangoknak ez a végtelen gazdagsága.

A tizenhét tanulmányból álló gyűjteményes kötet a zene üzenetéről szól, a zene tanításáról, gyógyerejéről, közösségformáló, tudományos, pedagógiai, művészi, lelki, pszichés, sejtek szintjén működő, zsigeri, kimondhatatlan szempontjairól.

Agykutatók, muzsikuskok, zenepedagógusok, pszichológusok, lelkészek és művelődéstörténészek egymásnak adják át az olvasó vezetését. A szerzők tudományos eredmények figyelembevételével írtak – szakterületüknek megfelelő közelítésben és szempontok alapján – a zene és az egészség kapcsolatáról, hatásáról, alkalmazásáról szubjektív, őszinte és radikális szavakat, mondatokat. El kell gondolkodnunk róluk, mert lelkünk, belső harmóniánk, egészségünk, egész létünk patikamérleg-egyensúlya valamiképpen kapcsolatban áll a zenével, hangokkal, dallammal.

Táncra perdít, gyönyörködtet, harmóniába ringat, visszaröpít, emlékeztet, képzel a zene. Gyerekek és felnőttek személyiségfejlődésében, képességek kialakulásában, figyelemkoncentrációban, asszociációban, tehetségfejlesztésben, lelki harmónia megőrzésében lett és lesz a zene központi módszer, eszköz. Terápia. Stresszoldásban, rehabilitációban, hangulatmódosításban, közösségépítésben társ és partner.

A tanulmánykötet célkitűzése olyan szférákat érinteni, amelyek egy-egy önálló szakterületet, külön tudományágakat képviselnek. Így a többféle látásmód együtt egy széles mátrixot, s egyben keresztmetszetet mutat, melynek közös nevezője a zene, az egészségnevelés.

**Joanna Ebenstein and Colin Dickey: Morbid Anatomy
Press; 1 edition , London, 2016, 0p.**

ISBN: 978-0989394307

Kötet: [2016/13](#)

An edited edition of some of the most memorable lectures hosted by Morbid Anatomy, the essays in this book range from Stephen T. Asma on maternity and the monstrous imagination to Simon Chaplin's brilliant breakdown of the anatomization and public display of dissected bodies. Plus everything in between, including postmortem photography and mouse taxidermy classes.